

a su we tu tych nowych Kyrluschowych Knihach kna-
 maſanju. Njetk maju stare a tež nowe pjeſnje
 ſaſobu we jennych Knihach. Ach tak budze jich, Dzak
 budz Bohu! na 631, dyž predy tych prijenſchich
 Knihach jeno 199 bjeſche. Ja ſo nadziju, ſo bu-
 dza ſo ſchitke wjerjaze wutrobny tež ſa to nadne
 ſchenkowanje Bože Bohu dżakowacz, a weſelje
 rez: Dzak Tebi, kiž ſcho płodzisch a twoju
 Żyrkej wodzisch, ſchtož ma, ſchtož ma, ſchtož
 ma, je twoja dobrota.

§. 8.

Schtož me nastupa, kiž ſym te kruschki ſbje-
 rat, da je beš powołanja czinił nejſym, ſo bych wot
 nikoho tehodla poroka nemjel. Hacz by runje pſchi
 pſchiſporenju Božeho kralestwa žaneho woſebneho
 powołanja netrebało; ale mono by doſz bylo, dyž je-
 dyn wotroczk Boži a dżjelaczek we jeho Winizy te
 ſłowa Jeſuſowe ſwjeru wopomni: Sbjeraj te
 ſbotkne kruschki, ſo ſo niczo neſkaſy; a po nich
 czini. Ale tych fromnych a pobožnych wutrobow,
 kiž rade ſpjewaju, wutrobne žadanje je moja podpera
 pſchi mojim priotkwsaczu byla; ſo je nejſym mol we
 potnym rubiſchku lejo wostajicz, ale na ſwjetło
 pſchineſz. Woni mi reczachu: Tehodla netreba nihtu
 ſwoje stare Knihi precz cziknycz a ſebi smolom nowe
 kupicz. Stare moza ſo w Żyrkwjach, nowe paſ
 w Domach ſpjewacz, hacz jich po czaſu wjaze te
 nowe Kyrluschowe Knihi ſmjeja. A tak bu dołhi czaſ
 ton pſchidawek nowych Kyrluschow woſebi kupowa-
 ny